

[Anker Jørgensen.]

politiske virksomhed en simpel og helt naturlig forlængelse af den faglige indsats.

Må jeg så lige til hr. Erik Hansen sige, at det er naturligvis rigtigt, at det sidste valg gik, som det gik: at uanset at det var de store stærke partier med de mange penge bag sig, der investerede, fik det alligevel ikke et for dem tilfredsstillende resultat. Men jeg er enig med justitsministeren, og jeg vil gerne her henvise til 1963. Her var det netop de pengestærke organisationer, som formåede at investere i kampagnen før folkeafstemningen og få deres synspunkter igennem.

Jeg vil henstille, at udvalget går i gang med at drøfte disse problemer, nu da lovforslaget er fremsat; men lovforslaget har, som det vist er fremgået af det, jeg har sagt, absolut ikke mit partis sympati.

Thestrup: Jeg vil gerne sige til justitsministeren, at jeg er naturligvis ikke i tvivl om, hvad flertallet i højesteret har sagt og flertallet i højesteret dermed har fastslået, men der er hverken i landsretsdommen eller i højesteretsdommen nogen støtte at finde for, at et lovforslag som det, der foreligger her, ikke lovligt skulle kunne gennemføres. Og jeg kan heller ikke se — og deri, har jeg forstået, er jeg enig med ministeren — at der er internationale regler, der skulle hindre det, og heller ikke, at der skulle være noget som helst i grundloven, der skulle kunne hindre det. Det må jeg også sige til hr. Anker Jørgensen: der er ikke i grundloven nogen mulighed for at finde en hindring for gennemførelse af dette lovforslag.

Må jeg så blot sige til hr. Anker Jørgensen og hr. Krog Hansen, at jeg mener, begge de herrer i deres argumentation overser, at det her ikke drejer sig om et frivilligt medlemskab, men om et tvungent medlemskab. Det er det, der er det afgørende, og det er det, der skaber de ganske særlige forhold, der foreligger her.

Krog Hansen: Hr. Henry Christensen har flere gange talt om tvungent medlemskab af en fagforening som betingelse for at få arbejde. Det er ikke rigtigt; der er ikke nogen, der tvinger nogen til at være medlem af nogen fagforening, men vi må da have ret til ude på arbejdspladserne at fastslå,

hvad et flertal ønsker, og hvilke forhold et flertal ønsker at arbejde under. Det vil altså sige, at hvis en arbejdsgiver har mere lyst til at beholde en mand, der ikke står i en fagforening, så har han lov til det. Vi har jo også set tilfælde med bryggeriarbejderne og med folk inden for andre organisationer, der ikke ønskede at give tilskud og derfor meldte sig ud. Man har altså en demokratisk ret herhjemme til at melde sig ud af de organisationer, man ikke ønsker at være medlem af, og man har også mulighed for at undlade at betale til de ting, som man ikke ønsker at betale til, såfremt flertallet er enigt deri.

Så siger hr. Henry Christensen, at fagbevægelsen bliver vel ikke mere tandløs af, at vi herinde overtager dens opgaver, end hvis man ude i fagbevægelsen beslutter ikke mere at betale kontingentet. Jeg er ikke så sikker på, at det er rigtigt. Vi har i de senere år set, hvordan man har taget strejkeretten fra fagbevægelsen; man taler om det lovforslag, som formentlig kommer i løbet af et års tid, hvorefter arbejdsanvisningen skal overgå til det offentlige, og nu taler man altså om, at fagforeningen heller ikke længere skal have lov til at bestemme, hvad pengene skal bruges til. Hvis ikke alle disse ting lagt sammen med alle de ting, der er sket i de senere år, betyder, at fagforeningerne og fagbevægelsen får mindre og mindre at skulle have sagt, så ved jeg ikke, hvad det betyder. Og det er helt klart, at det betyder, at fagbevægelsen bliver mindre og mindre tandstærk.

Men der er jo mange andre tilskud, der vil blive givet, selv om dette lovforslag kunne blive vedtaget her, hvad jeg ikke tror det kan. Hvad med de tillidsmænd, der sendes til f. eks. Roskilde Højskole eller Esbjerg Højskole? Det er jo helt klart, at disse højskoler bliver domineret af en socialdemokratisk islæt. Fagbevægelsen giver ikke tilskud til andre højskoler end disse to, og det vil altså sige, at de unge mennesker rundt omkring på arbejdspladserne, som måske ikke er socialdemokrater, alligevel bliver nødt til at tage på en højskole, hvor der bliver præket socialdemokratisk fra morgen til aften. Det er helt klart, at det er også en indirekte tilskudsordning for et parti, og det er noget,